

tikus tárgyú 3 felvonásos dalműve („Bölcsék köve”, szöveg. Papp Lajostól) most van elhelyezés alatt. 2. A debreceni Máv. tiszti Horthy dal- és zeneegylet szinjátzó-társasága. 10 év óta működik. Rendezője: Petrán Ede, sz. 1900-ban, Técsőn. A társaság előadásai már eddig is szép eredményeket ért el.

2. (Székesfehérvár.) Kevés város van az országban, ahol a műkedvelés annyira felvirágzott volna és oly szép eredményeket tudna felmutatni, mint Székesfehérvár. A nemes színházi tradíciókkal bíró város a szini-idény befejezése után sem akarja nélkülözni kedvenc szórakozását: a szinpadot, ahol a társadalom is annyi jeles szinpadai tehetséget tud felmutatni, kiknek egy része a műkedvelés keretében, másik része a hivatásos színészetnél fejlődött naggyá, hogy egy oly jeles műkedvelői gárda keletkezett, melynek jó híre messze tulszárnyalta a helyi kereteket. Kulminált a jeles műkedvelő társaság tevékenysége abban a „Cigánybáró” előadásban, melyet a gárda 1931 május 8-án mutatott be a székesfehérvári színházban, melyet a rádió is közvetített az egész országnak és amely a gárdának igazi nagy, országos sikert jelentett. A vezetők és szereplők között a következőket kell kiemelnünk: Szebenyi Sándor, a gárda rendezője, városi tisztviselő, volt hivatásos tiszt, aki gondos tanulmányok alapján felépülő szorgos munkával emelte magasra a műkedvelő gárdát. Bardon Ferenc, városi tisztviselő sz. 1893 dec. 24-én, Székesfehérvárott. Eleinte szinpadra készült és Noszeda Károlytól és Berg Ottótól tanult. 1922-ben fellépett a Blaha Lujza Színházban, a „Fifi” c. operettben. 1923-ban Debrecenben, 1925-ben Szegeden működött, mint tenorista, egy év múlva visszavonult a színészetből és Székesfehérváron városi tisztviselő lett. Ő a műkedvelő gárda agilis vezetője, ő énekelte Barinkay-t a Cigánybáró előadásán. — Dr. Fogarassy Józsefné, operás hangversenyénekesnőnek készült, sz. 1899 nov. 17-én. A Zeneművészeti Főiskolán és Berts Miminél tanult énekelni és Pécssett több operai szerepben lépett fel: Pillangókisasszony, Saffi (Ci-

gánybáró), Médi (Három a kislány), Rosalinda (Denevér), Jana (Elvált asszony), stb. 1925-ben férjhez ment dr. Fogarassy József százados-hadbíróhoz. A gárda nevezetes előadásán ő énekelte Saffi-t. Rodt Jenőné, sz. abaujvári Csúrká Lenke, sz. Debrecenben. 1923-ban a Szinművészeti Akadémia növendéke lett, ahonnan a debreceni színházhoz szerződött népszinműénekesnőnek. Utóbb férjhez ment Rodt Jenő székesfehérvári mérnökhöz és 1928-ban végleg visszavonult a szinpadtól és azóta a jótékony-célú és műkedvelő előadások kedvelt szereplője. Főbb szerepei: Finum Rózi (Falu rossza), Zsófi (Piros bugyellár), Magdolna (Gyimesi vadvirág), Lancelot (Baba), Sarolta (Régi jó Budapest), Miklós (Hoffmann meséi). Ő énekelte Ciprát a Cigánybáró nagysikerű rádió-előadásán. — Weichhart Waldemár, p. ü. tanácsos, sz. 1881 jun. 2-án, Kassán. Mint régi műkedvelő ő is egyik népszerű szereplője a gárdának.

Színköltészet: jelenti egyrészt a szinpad számára írást, költést, másrészt pedig a megírott szinpadai művek összességét, a szini irodalmat.

Színkör. Köralakú nézőtér, amilyen a római színházstípus volt; latin neve az aréna (homok) szóból származik, s e sorok írója élénken emlékszik még a pesti városligeti födetlen aréna (a mai Budapesti Színház köéületének előde), a budai aréna (egyidőben Fővárosi Nyári Színház volt a neve) és a balatonfüredi födetlen színház homokos, földes tálájára, 1880 körül. A színkörök általában köralakú, fából készült épületek, de belsajük olyan, mint a kőszínházaké. (V. ö. Aréna.) (Kereszty István.)

Szinlap. A színházi előadásokat már az ókorban hirdették falfestmények vagy falakra írott hirdetések alakjában, de olyan szinlap, mint amilyen ma is használatos, csak a tizenharmadik század végén kezdett forgalomba jönni. 1789-ben történt meg először, hogy a Comédie Française a kormány utasítására napról-napra közölte a közönséggel az előadásra kerülő darabok szereplőinek ne-